

Izdavač
Innamorata

Autorica
Inna Moore

Urednica
Dragana Golubov

Lektura
Dina Pešić

Korektura
Jasna Šemiga Pintarić

Grafičko uređenje
Calla Negra

Prijelom teksta
Calla Negra

Tisak
Booksfactory.hr, Szczecin, 2025.
Zagreb,
svibanj 2025.

Sva prava pridržana. Ni jedan dio ove knjige ne može biti objavljen ili pretisnut bez prethodne suglasnosti nakladnika i vlasnika autorskih prava.

ISBN: 978-953-8457-48-7

COPYRIGHT© Innamorata

VRIJEDNA
pažnje

INNA MOORE

Kanada, 2019.

Lack

Ona je, to je ona!

Naglo je zabljesnulo u mojim mislima. Pogled mi je počivao na njezinoj pojavi gotovo bez treptaja dok se približavala u mojem smjeru, gledajući...

Točno u mene.

Šetao sam Beara u parku pored kuće, a ona je došla s nekim minijaturnim psićem, koji je navalio na Beara kao mahnit. Jedva sam ga uspio maknuti s njega, a onda je ta cura dotrčala da uzme tu divlju i vrišteću vjevericu i počela se ispričavati. Nisam čuo apsolutno ništa jer sam buljio u njezinu kosu, oči, usne. Da je samo vidiš... Nisam bio pametan i spreman kao ti da je uslikam. Sranje, mislim da ću Beara svako jutro sad ja šetati po parku u nadi da ću je vidjeti.

Prisjetio sam se što sam govorio Maxu prije nekoliko tjedana, kad sam prvi put vidio tu rasnu crnku, punih usana, izražajnih očiju i raskošna tijela. Činilo mi se, dok sam sad stajao s Viv u tom istom parku, i vrtio taj trenutak susreta, da mi se želja ispunila jer je ona trčala prema meni s onim malim stvorenjem i mahala mi.

Zar me se sjeća?

Začuden tim sretnim prevratom, mahnuo sam joj samo da bi me potom zatečeno pogledala. U idućem sam trenu postao svjestan i svoje sestre pored sebe jer je Viv zakoračila prema njoj i cvrkutavo povikala.

„Nina!”

Nina?

Moja sestra je poznaje?

Tada su se zagrlile i pozdravile, a onda počele razgovarati, da bi se Viv konačno sjetila kako sam tu stajao kao budala i buljio u njih dvije.

„Nina, ovo je moj brat Zack. Zack, ovo je moja kolegica Nina. Došla je iz Europe na razmjenu na novinarstvo.”

Strankinja? Nisam bio umišljen, no da me Viv upoznala s bilo kojom prijateljicom, ovako zgodnom i lijepom, imao bih barem stotinu uleta i šala, ali pored ove moj se jezik zavezao. Samo sam bez treptaja buljio u tu bujnu kosu i sočne usne. Upozoravao sam se da ne smijem pogled spustiti niže jer sam predosjećao da ću se zapaliti.

Koji je ovo vrag sa mnom?

U idućem trenu Nina mi je pružila ruku i slatko se nasmijevala.

Lijepi zubi. Predivne usne. Topao dodir.

Jesam li joj pustio ruku? Koji je dan?

„Otkud ti u mojem parku?” Viv je tada, srećom, prekinula moju šutnju i to maloumno buljenje. Bio sam uvjeren da tako izgledam.

„Šećem susjedina psa. Ne mogu stalno samo učiti. Tu sam od početka semestra, pa nisam još stekla prijatelje. Tako da sam primorana družiti se sa životinjama”, slatko je izgovorila, a ja sam upijao svaku riječ kao hipnotiziran.

Kriste, koji seksi naglasak!

Mogu li ja biti njezina životinja?

„Onda te moram obavijestiti da si sad našla nekoga – mene! Moja najbolja prijateljica Carol odselila se u drugu državu, a meni baš treba žensko društvo! Super, zar ne?”

Upijao sam sve detalje njihova čavrljanja, a potom i nadgledao razmjenu brojeva, i dalje samo stojeći i pogledavajući u curu. Zaista se nisam mogao sjetiti kad je ijedna djevojka ovako ukrala moju pažnju, da sam se tako izgubio.

Nije se ni sjećala da smo se sreli, nije me cijelo vrijeme ni pogledala nakon što mi je pružila ruku, dakle, totalno ignorira-

nje! Doduše, nije mi toliko smetalo jer sam je stigao promotriti tako dobro da sam znao kako ću je moći imati pred očima svaki put kad je poželim zamisliti. Vratio sam se u stvarnost samo kako bih čuo da joj Viv govori nešto što me malo razveselilo.

„To je divno, onda ćeš doći jedan dan kod mene na učenje i kavicu. Moja je kuća ova preko ceste.“

„Dogovoreno, Viv. Drago mi je da sam te srela danas. Vidimo se uskoro!“

Nina joj je kimnula, mahnula nam i okrenula leđa, dajući mi savršenu priliku da buljim za njezinim savršenim dupetom u uskim trapericama.

Bio je to drugi put da sam s ovom curom ostao bez riječi, jezik me totalno izdao, iako je moj mozak stvorio bezbroj uleta.

No ja ne bih bio ja da se nisam nacerio na kraju svega. U meni je rasla nada da ću uskoro dobiti šansu i isprobati sreću jer bi mojem egu baš godila neka reakcija od male strankinje, a ne bih se bunio da još koji put poslušam taj seksi naglasak.